

Лъвоветъ излизали нощно време отъ леговищата, и за отбелязване е, че нападали само камилите отъ войската, а не хората и другите животни. Същиятъ историкъ съобщава, че въ Южна Македония, между рѣка Места и рѣка Ахелой, живѣли много лъвове. други тогаваши писатели говорятъ, че въ планините Пиндъ, Кушница, Круша и др. се въдѣли лъвове, пантери, рисове и др. подобни хищници. Изглежда, че ако се проучатъ нашите пещери по-добре, ще се намерятъ останки не само отъ лъвъ, но и отъ други животни.

Когато настъпва заледяването въ Европа, откъмъ Сибиръ се спускатъ интересни и забележителни по големина тревопасни животни, които разнообразяватъ и обогатяватъ фауната на тогавашна Европа. Най-важниятъ представител билъ мамутътъ (обр. 4), за който ние вече говорихме. Това грамадно животно достигало височина надъ 5 метра, съ гъста едра козина, която го предпазвала отъ големите студове. Останъци отъ този земенъ великанъ сѫ намерени на много места въ Европа, като грамадните му кости сѫ смѣтани, че сѫ останки отъ нѣкогашни хора-великани. Често тѣзи кости били приписвани на нѣкой светия и разнасяни при разни църковни или мѣстни празници, а дори и лѣкарите въ срѣдните вѣкове ги употребявали като лѣчебно срѣдство противъ много болести. Мамутътъ въ онова далечно време билъ разпространенъ по цѣла Европа и замѣстъ измрѣлия вече старъ слонъ. Мамутътъ е живѣлъ и у насъ. Части отъ скелети, както и единични кости и зъби, сѫ намерени при гр. Русе, Попово, Бургасъ, с. Карлуково, Луковитско, с. Марковча и др. Интересно е, че въ сибирската заледена почва сѫ открити цѣли мамутови трупове, на които месото въ продължение на хиляди години се е запазило тѣй прѣсно, че дори днесъ кучета и вълци охотно го ядатъ.

Между носорозите, които сѫ живѣли въ онова далечно време, е познатъ сибирскиятъ носорогъ